

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom prihodnje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 5 kron, za Ogrsko 6 kron 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 7 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne št. se prodajajo po 12 v.

Uredništvo in upravnštvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje št. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torej zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 80— za 1/2 strani K 40— za 1/4 strani K 20— za 1/8 strani K 10— za 1/16 strani K 5— za 1/32 strani K 250 za 1/64 strani K 1.— Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 44.

V Ptuj, v nedeljo dne 4. novembra 1917

XVIII. letnik

V srce Italije...

Avstro-ogrsko-nemška ofenziva. — Laške armade premagane. — Gorica naša! — Monfalcone, Cividale, Udine zavzeti. — Avstrijska zemlja prosta. — Naše in nemške armade v benečanski ravnini. — Naš cesar vrhovni poveljnik zmagovitih armad. — 200.000 Italijanov vjetih, 900 kanonov in neštivilno materijala zaplenjeno. — Zavezniki gredo zmagovito naprej!

Velikansko navdušenje, ogromno veselje gre skozi avstro-ogrsko, nemško in jim prijateljsko združene države. Največji sovrag je izdajalec in največje veselje je, kaznovati izdajalca!

Ta grozovita svetovna vojna se je pričela v znamenju z angleško-francoskim denarjem podkupljene sovražne zveze, ki je hotela iz grdih konkurenčnih vzrokov, iz umazane kupčijske požrešnosti, osrednje države premagati. Neposredni povod je dal tej vojni seveda iz blaznih „jugoslovanskih“ nagibov porojeni serajevski umor. Naša monarhija z nepozabnim svojim cesarjem Franc Jožefom je čakala iz kakor jasno nebo čistega stališča človečanstva, da se politični spori rešijo mirnim potom; ednake miroljubnosti ne pozna svet. Šele ko je bla ta brezpogojna miroljubnost nevarna za obstoj monarhije same, šele ko je „jugoslovanski“ fanatizem prelil kri prestolonasledniške dvojice, moral je vzplamteti avstrijski ponos.

Takrat je moral naš Franc Jožef Srbiji vojno napovedati. Ali pokazalo se je takoj, da je bila Srbija le hujskač, ki je delal na

račun in za plačo drugih držav. Srbija je bila podobna hudemu psu, ki ga zlobni sosed hujska na poštenega gospodarja. Vse sovražne vevlasti so vstale kakor en mož — Rusija, Anglija, Francoska, z eno besedo pol sveta — in vsi so hoteli raztrgati Avstrijo ter jo pogoltniti!

Ali pokvarjeni svet je doživel čudež: Nemčija s svojim cesarjem Viljemom je držala zavezniško zvestobo. Vstala je in rekla: kdor je sovražnik Avstrije, ta je tudi sovražnik Nemčije, kajti mi smo združeni v življenju in smrti...

Takrat smo imeli „trozvezo“. Skozi dolga desetletja nam je bil pridružen Italijan, nam je hlinil zvestobo, nas je politično in gospodarsko izkoriščal, se nam je delal najboljše prijatelja. Ali — prijatelj se izpozna v uri nevarnosti in potrebe. Italijan je čakal kakor mačka in v hipu, ko je mislil, da nam vsled rusko-francosko-angleške premoči bije zadnja ura, skočil je ta „prijatelj“ pokonci in nam je v neverjetni zlobnosti, v zločinskem izdajalstvu, kakor navadni kalabriški ropar, napovedal vojno. Takrat, pri temu naj-

gršem izdajalstvu v svetovni zgodovini, pričeli smo tudi mi Italijo sovražiti, in to sovražstvo nam ne iztrga nikdo več iz srca. „L'Italia infame“, — to je za večne čase ime kraljevine savojškega pritlikavca!

Italija je s svojim izdajstvom podaljšala vojno. Ona je navdušila naše sovražnike, razcepila naše sile. In vendar se je grozovito opekla. Širokoustno so besedičili laški vojskovodji in pošteje o izprehodu preko Gradca na Dunaj. Zmotili so se! Naša kraška fronta je bila jeklena stena, ki je odkupila sovražniku vsako ped zemlje z neštetiimi žrtvami. V več kot dveletni vojni smo vzdržali in Italijan je dosegel le malenkostne uspehe, to pa vkljub svoji premoči, vkljub pomoči sovražnikov. Ob kraskem kamenju si je razbil svoje glave in izdajalec je stokal po zaželenem Trstu... Ves svet je pričel pljuvati na Italijana! Mi pa smo čakali svetovo vero na uro odrešenja in obračuna z izdajalcem.

Ta ura je zdaj prišla in zato je naše veselje tako očitno, naše navdušenje tako čisto!

S pomočjo krasne in nepremagljive nemške armade pričeli smo zdaj v pozni jeseni z ofenzivo proti Italiji. In kakor božji strel, kakor blisk iz neba je vdarila ta ofenziva v izdajalske armade. V šestih dneh so naše in nemške armade premagale Italijane, vzele Gorico, Monfalcone, Sveto Goro, prekoračile iz Primorskega in Koroškega naše meje, vdrle v nepremagljivem prodiranju v benečansko ravnino, zavzele glavni stan laškega poveljstva in gredo naprej, naprej v srce Italije!

Zato vihrajo zastave Avstro-Ogrske in Nemčije iz poslopij! Izdajalca smo za vrat prijeli, izdajalcu grozi zaslužena kazen!

V globoki hvaležnosti se spominjamo svojih junških vojakov. Domovina se klanja pred njimi in jim vije lovorike. Dokazali so, da Avstrija živi, — da je nikdo ne more premagati. V globoki hvaležnosti pa stisnemo roko tudi zavezniški nemški armadi, ki nam je skočila v izpolnjevanju zavezniške dolžnosti na pomoč. Cesar naš se je iskreno nemški prijateljski armadi zahvalil. In patrijotična dolžnost vsacega poštenega Avstrijca je, da stori isto! Bog živi našo hrabro avstro-ogrsko armado, Bog živi naše zveste nemške zaveznike!

Avstro-Ogrska in Nemčija sta premagali morilskega Srba in Črnogorca, zahrbtnega Rumuna in Belgijca, Francoz in Anglež, Rus in Japonci so spoznali njuno moč. Zdaj je prišel italijanski Judež na vrsto. Božji mlini meljejo počasi, ali sigurno... Bodočnost pa nam je ostala jasna, kakor odprto neboško oko: mi in Nemčija, — ali svet nas ne premaga!

Kakor zmagovita sedanost, ki nas dela ponosne in srečne, ker zadeva našega najostudnejšega sovražnika v srce, — tako mora biti i naša bodočnost: edina, složna, prijateljska, politična in gospodarska zveza Avstro-Ogrske z Nemčijo!

Tepeni Lah!

Spisal K. L.

Ej, Lah, kje si?
Poznaš zdaj kri?
Zakaj bežiš, zakaj letiš,
Po Trstu več ne hrepeniš?
Ej, vrag po tebi,
Ti Judež ti!

Kot maček zvil
Si se, grozil —
Vsak te proklel, ko nož si vzel,
Za izdajalca te imel!
Zaman ti Lah
Si Judež bil!

„Rè piccolo“,
Več te ne bo!
Končano je, — prodal si se
In narod pljuva zdaj na-te!
Sramota cilj
Ti Judež bo!

Cadorna, kje
„Ombrello“ je?

Kdo te rešuje? Zdaj dežuje,
Nebo zdaj bombe naše bluje,
In za-te bo
Judež, gorje!

Salandra, kaj
Ti delaš zdaj?
Sonnino ti, kje bivaš mi?
Zakaj vas vse pri plesu ni?
Le vrv ostane
Judežu zdaj!

Nogo v roko —
Tebe ne bo
Nikdar Taljan na našo stran!
Vsi upi bili so zamani...
In Soča poje,
Judež, slovo...

Kaj tvoj je jok!
Le trobi v rog...
Ej, Judež ti, zaslužil si
Tisočkrat, kar smo dali ti...
Proklet si, Lah, —
Za nas je Bog!

Naš cesar Karl I.

Danes dne 4. novembra, praznuje naš cesar Karl I. svoj imendan. Spominjamo se na tem slavnostnem dnevu nepozabljivega cesarja Franc Jožefa, pod katerega zsolom smo se porodili in smo rasti in živili solne lepote miru. Sovražniki so vsilili cesarju Franc Jožefu vojno, — in naš oče je odšel od nas, brez da bi dočakal zmagovitega konca te borbe. Belolasi starček z naravnost vzvišenimi lastnostmi nas je takrat zapustil... Zakaj se danes na to spominjamo? Ker mi v pravem avstrijskem mišljenju čuteči ljudje smo prepričani, da je prešel duh velikega Franc Jožefa na našega Karla I. Franc Jožef kot 18-letni mladenič pri Santa Luciji in cesar Karl v 12. Sočini bitki na bojišču, — ali si nista podobna? Oba sta — naš cesar! Oba z enim ciljem — srečno veliko Avstrijo!...

V tem znamenju praznujemo imendan našega cesarja Karla, tega junaka, tega pravičnega vladarja, tega našega, našega voditelja!... Na bojnem polju praznoval bode Karl I. svoj god. Bog mu daj usodo njegovega predhodnika Franc Jožefa: zmagoviti mir in mirno srečno bodočnost njegovih narodov!

Italijanska fronta predrtá. — Nad 10.000 vjetih.

Avstrijsko uradno poročilo od četrtka.

K.-B. Dunaj, 25. oktobra. Uradno se danes razgláša:

Italijansko bojišče. Dvanajsta Sočina bitka, povzročena iz iniciative v nevarnosti in smrti zvesto zvezanih osrednjih sil, je včeraj uspešno zaprčila. Ob 7. uri zjutraj pričele so topovske množice svoje uničevalno delo. Eno uro pozneje pričela je infanterija v viharju, dežju in sneženju z napadom. Vreme in gorovje postavila sta čete na izredno težko poizkušnjo. Sovražnik branil se je najtrdovratnejše, ali že opoludne bila je italijanska bojna fronta med Rombonom in Auzzo na mnogih krajih predrtá. Čete iz planinskih dežel vzele so Flitsch; nemške čete vrgle so bolj južno sovražnika v prvem naskoku nazaj. Visočine zapadno od Volčaha in severno-vzhodno od Auzze bile so zvečer popolnoma v lasti zaveznikov. V severnem delu od Bainsizze-Sv. Duha so se Italijani včeraj našemu napadu še ljuto upirali. Na Montu San Gabriele, pri Gorici in na kraški visoki planoti vstvarila so krajevna podjetja predpogoje za nadaljnje boje. Artiljerijski ogenj je narastel v teh prostorih na obeh straneh do velike sile. Do večera se je poročalo več kot 10.000 vjetih, med njimi divizijske in brigadne štabe. Plen se ne more še pregledati. — Pri armadi feldmaršala von Conrada topovski boji.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od četrtka.

K.-B. Berlin, 25. oktobra (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poročá:

Zapadno bojišče. V Flandriji večji ogenj. Pri armadi nemškega prestolonaslednika so bili poizvedovalni napadi povsod zavrnjeni.

Makedonska fronta. V največjih oddelkih se je artiljerijsko delovanje pomnožilo.

Italijanska fronta. V orožju zveste nastopile so včeraj nemške in avstro-ogrske čete rama ob rami v boj zoper bivšega zaveznika. V več kot 30 kilometrov širokosti po kratkem, močnem ognjenem učinku k naskoku nastopajoče, predrele so mnogokrat preiskušene divizije italijansko Sočino fronto v kotlju Flitscha in Tolmina.

Doline zapirajoče močne postojanke sovražnika bile so v prvem naskoku poražene. Vkljub ljutemu odporu prišle so naše čete na močno gorovje in so naskočile sovražne postojanke, ki so se na visočinah nahajale. Sneg in dež sta otežila prodiranje v raztrganem gorovju. Ali premagalo se je i ta učinek. Trdovratni odpor Italijanov se je moral večkrat v ljutih bližinskih bojih zlomiti. Bojevo delovanje gre naprej. Do večera se je poročalo več kot 10.000 vjetih, med njimi divizijske in brigadne štabe, bogati plen na topovih in vojnemu materialu.

Prvi generalkvartirnojster
Ludendorff.

30.000 vjetih Italijanov in 300 kanonov.

Avstrijsko uradno poročilo od petka.

K.-B. Dunaj, 26. oktobra. Uradno se danes razgláša:

Italijansko bojišče. Na srednji Soči vporabljene avstro-ogrske in nemške bojne sile so v hitrem prodiranju črto Karfreit-Auzza prekoračile. Gibanje je bilo od včeraj zjutraj sem od legeva vremena pospeševano. Tudi na visoki planoti Bainsizza-Sv. Duha do pokrajine Monta S. Gabriele se je zlomilo odpor Italijanov. Sovražnik zapušča vsa ozemlja, katerega last si je v 11. Sočini bitki z življenjem mnogih tisočev pridobil. Na kraški visoki planoti razvili so se pri nespremenjenem položaju mestoma živahni boji. Naval zaveznikov zamogel je v dveh bojnih dneh sovražne črte na 50 kilometrov frontne širokosti pretresti. Pri umikajočih Italijanih vlada mnogokrat največja zmešnjava. Mnogoštevilno zvez je moralo, popolnoma obkoljenih, na prostem polju orožje odložiti. Velike množice topov, sestavljene iz vseh kalibrov in nepregledne množine vojnega materiala padle so v roke zaveznikov. Ena avstro-ogrska divizija vzela je južno zapadno od Tolmina sama sovražniku 70 topov. Doslej je naznanilo nad 30.000 vjetih in okoli 300 zaplenjenih topov.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od petka.

K.-B. Berlin, 26. oktobra (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poročá:

Zapadno bojišče. V Flandriji močni artiljerijski boj; ponočni angleško-francoski sunki so se izjalovili. — Po močni artiljerijski pripravi sunili so Francozi od severne strani Chemin-des-Damesa v pokrajino Ailette. Njih napad je zadel naše prednje čete, ki so bile po kratkem boju na severno obrežje kanala Oise-Aisne nazaj vzete. Pri temu se ni posrečilo, ves topovski material rešiti. — Na vzhodnem bregu Maase naskočili so nemški bataljoni z metalci plamen v več kot 1200 m širokosti francoske postojanke v gozdu Chaume, premagale posadke in pripeljali vjete nazaj. Več sovražnih protisunkov se je brezuspešno razbilo.

Italijanska fronta. V izabri predornega uspeha pri Flitschu in Tolminu prodirajo naše divizije preko Karfreita in Roncina. Čete severnega krila italijanske armade so, v kolikor niso bile vjete, vržene in v umikanju. V nezadržljivem prodiranju prekoračili so avstro-ogrske in nemške regimente, tekmujoči v naporu, njim postavljene cilje in so vrgli sovražnika iz močnih zadajšnih visočinskih postojank, ki jih je skušal držati. Pod našim pritiskom pričeli so Italijani tudi visoko planoto od Bainsizza-Sv. Duha izpraznjevati. Borimo se na mnogih krajih že na italijanski zemlji. Število vjetih je narastlo na več kot 30.000 mož, plen na več kot 300 topov, med njimi mnogo težkih. Jasno vreme pospeševalo je včeraj bojevo delo.

Prvi generalkvartirnojster
Ludendorff.

Naš cesar Karl poveljnik zoper Italijane.

Avstrijsko uradno poročilo od sobote.

K.-B. Dunaj, 27. oktobra. Uradno se danes razgláša:

Italijansko bojišče. Pod osebnim vodstvom Njegovega Veličanstva našega cesarja in kralja se naša zmaga ogromno razvija. Naše v boju izkušene, slavepolne Sočine čete in z nepremagljivo napadalno silo prodirajoče nemške bojne sile dosegale so veliki uspeh. Bratstvo orožja zaveznikov, skovano na nešteti bojiščih, zapečatenost s krvjo naših najboljših, obneslo se je na novo na nedoseženi način. Ob zgornji Soči so naše čete iz planinskih dežel — dolgo izkušeni infanterijski regimenti, strelci cesarskih lovcev iz Štajerske in Tirolske — v skalnati pokrajini Rombona in Canina ter na Montu Stol strdno vztrajanjem ozemlje in sovražnika premagale. Južno-zapadno od Karfreita naskočili so pruski Šlezijci visoki Monte Matajur. Tukaj, kakor zapadno od Tolmina se borimo povsod na italijanski zemlji. Na visoki planoti Bainsizza branijo se Italijani korak za korakom. V ljutih bojih bile so sovražne postojanke južno od Vrha, nekdanje tako hudo branjena visočina 652 pri Vodici in v Italiji kot dobiček zmage ednajste Sočine bitke tako glasno praznovani Monte Santo (Sveta gora) zavzeti. Sinovi vseh pokrajin Avstrije in Ogrske tekmovali so v napadalnem veselju. Pri Canale in vzhodno od tam pripeljali ste dve c. in kr. diviziji sami 16.000 vjetih in 200 topov. Severno od Gorice stojimo ob Soči. V oddelku Fajti Hrib iztrgala je ogrska 17. divizija, ki straži že več kot dve leti zmagovito ob spodnji Soči, sovražniku v presenetljivem napadu njegovo prvo črto. V njene roke je padlo 3500 Italijanov. Skupno število vjetih se je na 60.000 mož, zaplenjenih topov pa na 500 povišalo. Od sovražnih letal se je doslej 26 sestrelilo.

Šef generalštaba.

„Sveta Gora“ zopet naša.

K.-B. Dunaj, 27. oktobra. Iz vojnokistovnega urada se poročá:

Monte Santo (Sveta Gora) bil je od zveznih čet v naskoku zavzet. S tem je padel nadaljni steber italijanskega odpora. Ko je italijanska zastava po desetih brezuspešnih sočinih bitkah zjutraj dne 25. avgusta bila posajena na višek Monte Santo, ni imelo vpitje in navdušenje v kraljevini nobenih mej. Zavzetje tega „ključa“ v Trst naj bi slepilo javno mnenje v Italiji nad vsemi neuspehi. Po tridnevni ofenzivi je ta „ključ“ zdaj zopet v naši roki, krona italijanskega osvobodilnega dela razbita in pod jeklenimi koraki zaveznih armad se trese italijanska fronta v svojih temeljih.

Nad 60.000 Italijanov vjetih in 510 kanonov zaplenjenih.

Nemško uradno poročilo od sobote.

K.-B. Berlin, 27. oktobra (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poročá:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprechta. Francozi in Angležji vporabili so včeraj čez dan na bojišču v sredini flandrijske fronte iz novega močne sile, da bi poiskali bojno odločitev. Uspeh je ostal naš. Zaman so se sovražne divizije v naši odporni coni izkrvavele. Sovražnik je bil pri glavnemu in pri postranskih napadih povsod z ogromnimi izgubami vržen. — Armada nemškega prestolonaslednika. Sovražnik je zaman poskusil po hudemu artiljerijskemu ognju na severni breg kanala Oise-Aisne prititi.

Italijansko bojišče. Pod osebnim vodstvom Nj. ces. in kr. Apost. Vel. cesarja Karla avstrijskega, kralja ogrskega pripravljena akcija proti glavnim silam italijanske ar-

made dozori pod sopomočjo brezprimerne napadalne sile nemških čet, ki so stopile rama ob rami s svojimi hrabrimi brati ob Soči v boj, do velikega uspeha. **Druga italijanska armada je premagana!** Po ugodnem vremenu pospeševane, vdrle so preko viščin in dolin, mnogokrat premagajoče ljuti odpor sovražnika, nemške in avstro-ogrške čete nezadržljivo naprej. Visočinski hrbet Stola je zavzela c. kr. 22. strelska divizija. 1641 m visoki, močno utrjeni višek Monta Matajur padel je že dne 25. t. m. ob 7. uri dopoldne — 23 ur po začetku našega napada pri Tolminu — vsled odličnega nastopa lajtnanta Schnieber, ki je naskočil s 4 kompanijami zgornje-šlezijskega inf. reg. št. 63 to močno italijansko obmejno postojanko. Izvršeni marši in boji vseh čet, ki hitijo skozi prednje gore Julijskih alp v italijansko obmejno ravnino, so vzvišeni nad vsako hvalo. Število vjetih se je zvišalo na **60.000 mož**, zaplenjenih kanonov pa na **450**. Nepregledni vojni materijal se mora šele spraviti iz zavzetih postojank Italijanov. V zadnjih dveh dneh se je sestrelilo **26 sovražnih letal**. Italijanska fronta se trese do Vipave, na kraški visoki planoti se drži nasprotnik.

Prvi generalkvartirmojster
Ludendorff.

Gorica zopet naša!

(Prvo poročilo.)

K.-B. Dunaj, 28. oktobra. Uradno se danes razglša:

Danes zjutraj so naše čete zopet Gorico zasedle. Od grada frifotajo po enoletnem vladanju sovražnika zopet — kakor že skozi dolga stoletja — naše zastave. Italijani so se umaknili čez Sočo.

Šef generalštaba.

Gorica, Cividale, Monfalcone v naši roki!

Avstrijsko uradno poročilo od nedelje.

K.-B. Dunaj, 23. oktobra. Uradno se danes razglša:

Italijansko bojišče. Včeraj je padla od naše Sočine fronte zadnja veriga skozi dve in pol leta istotako slavno, kakor požrtvovalno peljane obrambene vojne. Tako na kraški visoki planoti, kakor v goriskem oddelku smo prešli k napadu. Italijani niso napram našemu napadu nikjer vztrajali. Na južnem krilu so zavzele naše čete **Monfalcone**. Zgoraj od Gradisce naskočil je v 3. jutranji uri major Mocsaý na čelu svojega hrabrega Köszeškega lovskega bataljona št. 11 preko gorečega Sočinega mosta desno krilo in je iztrgal sovražniku Monte Fortini. Na gradu v Gorici razobesili so oddelki karlovaškega inf. regimenta št. 96 ob 2. uri zjutraj našo zastavo. V hitrem zasledovanju sovražnika se je zapadno osvobodenega mesta Sočo prekoračilo in visočino **Podgoro zavzelo**. Visoka planota Bainsizza-Sv. Duh leži vstevši tudi Monte Kuk — za našo fronto. Pri Plavi pribrile so si naše čete v ljutih bojih prehod čez reko. Cividale je v nemški roki. Nepremagljivo prodirajoči so naši zavezniki tukaj dosegli izhod v benečansko ravnino. Premagane armade vojvode Aosta in generala Capello so doslej **80.000 mož** na vjetih izgubile. Število zaplenjenih kanonov se ceni lahko na **600**.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od nedelje.

K.-B. Berlin, 28. oktobra. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprechta. V Flandriji močnejše ognjeno delovanje. Zjutraj napadel je sovražnik južno od gozda Houthoult nanovo, brez da bi dosegel večje uspehe nego prejšni dan. — Armada nemškega prestolonaslednika. Ob kanalu Oise-Aisne povisalo se je ognjeno delovanje. Popoldne sunile so močne francoske sile v glo-

bokih vrstah na Chemin des Damesu proti našim črtam. Bile so povsod krvavo zavrnjene.

Italijansko bojišče. Hitro nadaljevanje skupnega napada ob Soči prineslo je tudi včeraj mnogo uspeha. Italijanske sile, ki so skušale zabraniti našim divizijam izstop iz gorovja, bile so v krepkem sunku nazaj vržene. Zvečer so vdrle nemške čete v goreči Cividale, prvo mesto v ravnini. Fronta Italijanov do Jadranskega morja se trese. Na vsej črti so naši zbori v prodiranju. Gorica, za katero se je v Sočini bitki toliko borilo, bila je danes zjutraj od avstro-ogrskih divizij zavzeta. Število vjetih je naraslo na več kot **80.000**, število topov na več kot **600**.

Prvi generalkvartirmojster
Ludendorff.

Sovražna koroška fronta razbita.

Avstrijsko uradno poročilo od ponedeljka.

K.-B. Dunaj, 29. oktobra. Uradno se danes razglša:

Italijansko bojišče. Dne 24. t. zjutraj pričele so avstro-ogrške in nemške bojne sile generala Otto v. Below in severno krilo armadne skupine generalobersta pl. Borojevič svoje napade. Včeraj, na večer 5. bojnega dneva, je bilo vso ozemlje nazaj pridobljeno, ki ga nam je sovražnik — vsak kvadratni kilometer je stal sovražnika 5400 mož v 11 krvavih bitkah težavno odvzel. Na kraški visoki planoti sunile so naše čete naprej in zavzele Monte San Michele. Ob Soči prešli so naši oddelki čez visoko naraslo reko. Gorico se je v čestnem boju izčistilo. Podgoro pa pozno zvečer zavzelo. Prostor od Oslavije, Monte Sabotina in visoka Korada tvorili so pozorišča mnogokrat jako vročih bojov. Vsak odpor Italijanov je bil zaman. Zasledovanje v največji zmešnjavi umikajočega se sovražnika vodilo nas je preko Cormonsa in Monte Quarina. Nemške in avstro-ogrške čete stojijo pred Udine. Tudi v pogorski pokrajini severno-zapadno od Cividale prodiramo hitro. Italijanska koroška fronta je najvažnejših oddelkih pretresena. V snegu in viharju iztrgale so naše čete sovražniku njegove v 2½ letih izzidane obmejne postojanke južno-zapadno od Trbiža, pri Pontafllu, v pokrajini Plöckena in na Velikem Palu. Hitro vse odpore zlomivše prodiranje zaveznikov napravi nemogoče, da bi se poročalo število vjetih in neprenehoma naraščajočega plena. V prostoru južno-zapadno od Plave se je spravilo **118 italijanskih topov** vseh kalibrov. Ena tukaj prodirajoča divizija odvzela je sovražniku v nekaterih urah **60 oficirjev, 3000 mož in 60 topov**. Kar se je na vojnem orožju v 12. Sočini bitki zplenilo, presega daleč uspeh plena naše gališko-poljske poletne ofenzive iz leta 1915.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od ponedeljka.

K.-B. Berlin, 29. oktobra. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprechta. V Flandriji so se angleški napadi izjalovili. — Armada nemškega prestolonaslednika. Na Chemin des Damesu naskočile so močne francoske sile po ljuti artiljerijski pripravi dvakrat pri Brayu. V našem ognju in na posameznih krajih vsled protisunkov naših jarkinih posadk prijet, moral se je sovražnik umakniti. Imel je težke izgube in pustil vjete v naši roki. — Od 22. oktobra sem izgubil je nasprotnik v zračnem boju in vsled odpornega ognja **48 letal**. Makedonska fronta. V kotlu Monastirja, ob Cerni in od Vardarja pa do jezera Doiran borile so se artiljerije živahno.

Italijansko bojišče. Vsled uspeha pospeševani napadalni duh nemških in avstro-ogrskih divizij generala v. Below je spravil vso italijansko Sočino fronto v razsul. Premagana 2. italijanska armada je v

umikanju proti Tagliamentu, 3. se je vstavila napram napadu na njene postojanke od Vipave do morja le kratek čas; nahaja se v nujnem nazadovanju ob Jadranskim obrežjem. Tudi severno širokega predorase je pričela tresti italijanska fronta na Koroškem do Plöcken-prelaza. Zadajšnje čete sovražnika so poskušale doslej zaman, vstaviti hitro napredovanje zaveznikov. **Nemške in avstro-ogrške čete stojijo pred Udine**, dosedanjemu glavnemu stanu Italijanov. Avstro-ogrške čete so zavzele Cormons in se bližajo v obrežni pokrajini deželni meji. Vse ceste so krite z neredno bežajočimi kolonami vozov italijanskih armad in prebivalstva. Število vjetih in plena se trajno povisuje. Ljute nevihte, zvezane s težkim deževjem, prišle so včeraj nad ogromnim bojiščem 12. Sočine bitke.

Prvi generalkvartirmojster
Ludendorff.

(Nemški general v. Below, ki se tukaj omenja kot vodja zmagovitih čet, je znan kot istotako zmagoviti vojskovodja v Kurlandu začasa poletne ofenzive 1915. Op. ur.)

130.000 vjetih, 900 kanonov!

K.-B. Postojna, 28. oktobra. Cesar se je peljal danes v prostor od Fajti Hriba. Na vseh potih preko kraške zemlje hitijo regimenti v italijansko ozemlje, medtem ko prihajajo v nasprotni smeri tisočeri vjetih. Množice vjetih se ravno šteje; gotovo je **130.000 Italijanov vjetih**. V tej uri se je že zaplenilo **900 sovražnih topov**. Ob izlivu Soče, v katerega pokrajini so stale Sdobba-baterije, stoje avstro-ogrške čete. Pinase z angleškimi topovi so bile pač že proč spravljene, prizidani topovski orjaki pa so nam zapopadli. Zvečer se je vrnil cesar na svoje bivališče v okrožju vojujočih se armad.

Udine zavzet.

(Prvo poročilo.)

K.-B. Dunaj, 30. oktobra. V gosposki zbornici otvoril je predsednik sejo s sledečim nagovorom:

„Visoka zbornica! Ako sem smel v včerajšnji seji zopetno pridobitev domače zemlje zbornici sporočiti, sem zdaj v srečnem položaju, na temelju mi danes došlega avtentičnega poročila visoki zbornici poročati, da je bil Udine zavzet. (Viharno odobravanje in ploskanje.) Ena največjih akcij svetovne vojne se izvršuje. Mi Avstrijci pa ne smemo pozabiti, da bi nam ne bila mogoča, ako bi naši junaki na južno-zapadni fronti ne vztrajali v odporu (zopetno viharno odobravanje in ploskanje) proti sovražniku, ki si gotovo ni predstavljal konca vojne brez aneksij in kompenzacij. (Viharno in dolgo trajajoče odobravanje in ploskanje.)

Cesar v Gorici.

K.-B. Gorica, 29. oktobra. Cesar je danes zopet osvobodeno Gorico dospel. Nasprotnik je mesto po največjem delu uničil, oplenil in prebivalstvo seboj vlekel.

V srcu severne Italije!

Avstrijsko uradno poročilo od torka.

K.-B. Dunaj, 30. oktobra. Uradno se danes razglša:

Italijansko bojišče. Vsled 12. Sočine bitke vstvarjen položaj učinkuje do gorovja na zgornjem Tagliamentu, kjer koroška armada generalobersta v. Krobatina, vsak odpor premagajoča, na benečanski zemlji hitro proti jugu in zapadu na prostoru pridobiva. Bojne sile generala Alfreda Krausa so že dne 28. oktobra opoldne prvo vrzel v široko, utrjeno taborišče od Gemone vdarile, ko se je hrabri spodnještajski strelski regiment št. 26 pancerske utrdbe na Montu Lanca polastil. Odločilno prodiranje zveznih (nemških) čet generala v. Belowa bilo je kronano z zavzetjem Udina. Bolj južno valile so se, ločene

od naših na Primorskem zasledujočih armad, neredne množine premaganega sovražnika proti visoko narastli spodnji reki Tagliamento. Prostor za frontami zaveznikov dobivajo vsled dolgih vrst vjetih in vojnega plena mnogokrat izgled italijanskega armadnega tabora.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od torka.

K.-B. Berlin, 30. oktobra (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprechta. V Flandriji bobenski ogenj. — Armada nemškega prestolonaslednika. Pri Brayu in ob Chemin des Damesu artiljerijska bitka. Na desnem bregu Maase vdre so naše napadalne čete po učinkujoči ognjeni pripravi v sovražne postojanke severno-zapadno od Bezonvaux. V 1200 m širokosti zavzeti jarki so se držali proti štirim, do noči ponavljanim napadom močnih francoskih sil. Pripeljalo se je več kot 200 vjetih. Sovražnik je imel težke krvave izgube.

Italijanska fronta. Zvezne čete 14. armade so zavzele Udine. Sedež italijanskega vrhovnega armadnega vodstva je s tem na 6. dnevu uspešne operacije v našo roko padel. Nezadržljivo, brez ozira na vsak napor, silile so naše divizije v ravnini proti toku Tagliamenta. Na redkih mostovih vsled deževja visoko narastle reke se vstavljajo nazadovanje premagane sovražne armade. Iz Koroške prodirajoče čete so stopile na vsej fronti na benečansko zemljo in prodirajo proti zgornjemu toku Tagliamenta.

Prvi generalkvartirmajster
Ludendorff.

Zahvala našega cesarja.

K.-B. Dunaj, 30. oktobra. Cesar je izdal sledeče armadno povelje:

V trdih bojih so moje pridne čete, skupno s hrabrimi zvezniki, v nekaj dneh krasne uspehe dosegle.

Veselo ginenj povem vsem — vsem — za njih zavedno in junaško zadržanje v težkih bojih moje najtoplejše zahvalo in izražam vsem voditeljem, vsem poveljnikom in vsem četam moje polno priznanje. Z Božjo pomočjo naprej!

Bivališče, 27. oktobra 1917.

Karl I. r.

Zvesti zavezniki!

Krasna, nerazrušljiva in jeklena je zveza med Avstro-Ogrsko in Nemčijo! In najjasneje izkazala se je v teh velikih bojih proti nekdanjemu tretjemu zvezniku, izdajalski Italiji. Velezanimiva in velepomembna sta v tem oziru telegrama, ki sta jih menjala naš cesar in nemški cesar. Evo jih!

Naš cesar se zahvaljuje nemškemu cesarju.

K.-B. Dunaj, 29. oktobra. Kakor se poroča iz vojno-tiskovnega urada, je Njegovo c. in. kr. Apostolsko Veličanstvo dne 28. oktobra sledeči brzojav na Njegovo Veličanstvo nemškega cesarja, kralja pruskega odposlal:

„Včeraj so Tvoje čete v Cividale vstale. Danes so moji regimenti moje deželno prestolico Gorico nazaj pridobile. Posebna srčna stvar mi je, da se v tej veliki uri hvaležno spominjam našega zvestega orožnega bratstva, ki je z Božjo pomočjo zamoglo praznovati te nove ogromne triumfe. Ti si v nesebični stvarnosti mojemu nadpoveljstvu dal na razpolago celo vrsto tvojih najkrasnejših divizij. Zavedni v cilju so naši generalni štabi pripravili napada skupno in z bogatim uspehom izvršili. Napadalna sila Tvojih čet izkazala se je kakor vedno kot nepremagljiva. Za vse te dokaze zvestega zavezništva ti rečem jaz in moja hrabra bojna sila najiskrenejšo zahvalo. Vse-

mogočnega milost naj počiva i zanaprej na našem zmagovitem orožju.

Karl.

Ob isti uri dospela je od Njeg. Vel. nemškega cesarja sledeča čestitka v vojno taborišče našega najvišjega vojnega gospoda:

„Pod Tvojim vodstvom tako uspešno zapričete operacije proti italijanski armadi jemljejo nadopolno nadaljevanje. Veselim se, da so poleg Tvojih v naskoku izkušenih Sočinih borilcev v orožni zvestobi nemške čete s svojo napadalno silo besedolomskega prejšnjega zaveznika premagale. Čestitam Tebi in Tvoji bojni sili najprisrčneje k zopetnemu zavzetju Gorice in kraške visoke planote. Viribus unitis naprej z Bogom!

Viljem I. R.“

Vojna na morju.

Potopljeno!

W.-B. Berlin, 24. oktobra. V Kanalu in Severnem morju bila sta dva parnika in 2 ladji na jadre potopljene.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Novi uspehi podmorskih čolnov.

W.-B. Berlin, 24. oktobra. Ob angleškem zapadnem obrežju in Severnem morju je eden nemških podmorskih čolnov (poveljnik kapitanlajtnant Georg) zopet 6 parnikov in eno jadernico z okroglo 26.000 brutto-register-tonami potopil.

Šef admiralnega štaba mornarice.

29.000 ton.

W.-B. Berlin, 26. oktobra. V Atlantskem oceanu in v Kananu je eden nemških podmorskih čolnov zopet 7 parnikov z okroglo 29.000 brutto-register-tonami potopil.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Potopljeno!

W.-B. Berlin, 26. oktobra. Vsled delovanja naših podmorskih čolnov v zatvornem okolišu okrog Anglije bilo je uničenih nadaljnjih 5 parnikov in ena jadernica.

18.500 ton.

W.-B. Berlin, 28. oktobra. V Kanalu in v Severnem morju so nemški podmorski čolni zopet 18.500 ton potopili.

Pomorski boj pri Ostende.

K.-B. Berlin, 28. oktobra. Severno od Ostende križajoče lahke bojne sile nasprotnika bile so dne 27. oktobra popoldne obenem od naših torpednih čolnov z artiljerijo in od večjega števila letal z bombami napadene. Vkljub temu, da je sovražnik hitro proti zapadu odplul, se ga je večkrat zadelo. Lastne bojne sile so se nepoškodovane vrnile.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Politični utrinki.

Avstrija in Nemčija.

Bodimo hladnokrvni in odkritosrčni! Ogromni, veličastni so uspehi armad proti izdajalskemu Italijanu, — tako ogromni in veličastni, da jih gotovo nikdo pričakovati ni upal. In vse to po krvavi, več kot triletni vojni na raznih frontah proti celemu svetu sovražnikov! To v času, ko je angleška vlada zopet z vso gostobesednostjo grozila in izražala svojo besnost. To v času, ko je tudi italijanska vlada besnela v divjih groznjah in skilila na Trst, na „neodrešeni“ Trst... Danes mora ves svet priznati in razumeti, da so osrednje sile nepremagljive. In misterij te nepremagljivosti? Zveza Avstro-Ogrske z Nemčijo! Brez te jeklene zveze bi bila Nemčija že davno pod konjskimi kopiti sovražnih armad poteptana, brez te zveze bi bila pa tudi Avstrija že davno raztrgana! To se vidi ravno zdaj v

času ofenzive zoper največjega sovražnika. Danes morajo vsled tega pač vsi tisti obmolkniti, ki so svoj čas skrito in očitno hujskali zoper to zvezo. Obmolkniti pa morajo tudi tisti, ki so celo zdaj v vojnem času razširjali nesramno gonjo zoper Nemčijo, ki so celo nemškega cesarja, vzvišenega prijatelja našega monarha, napadali, — vse to pa iz vseslovaskih sanjarij. ... Avstro-Ogrska in Nemčija so in morajo biti ena železna falanga in — zmaga nam bode gotova!

Plodovi zveze z Nemčijo.

Bili so ljudje, ki so z nedoseženo strastjo hujskali zoper zvezo naše avstro-ogrške domovine z Nemčijo, in posamezniki še danes hujskajo. Ali zdaj se je stvar tudi za široko javnost predručila. C. kr. kor. in brzojavni urad z dne 29. oktobra poroča med drugim dobesedno:

„Ob priliki od Njeg. ces. in. kr. Apostolskega Veličanstva peljane slavepolne ofenzive zveznih čet ob Soči je cesar ministru za zunanje zadeve svoje priznanje za konsekvентno izdajanje in vglavljenje zavezniške politike izrazil, ki se je pri sedanjih skupnih bojih proti Italiji nanovo uspešno obnesla.“

S temi besedami je mladi naš cesar Karl sam povedal, da je politika poštene zveze z Nemčijo najboljša in za našo domovino najkoristnejša. Vsi naši sosedi so bili sovražniki Avstrije, čeprav so se nam prilizovali in nas skušali s farizejskim obrazom zapeljati. Le Nemčija nam je ostala zvesta. In to zvestobo zamoremo i mi Avstriji poplačati edino z — zvestobo!

Carson o resnobni položaja.

London, 24. t. m. Carson je govoril v Portsmouthu, da je prestopila vojska v položaj, ki mora vsakemu vzbuditi resne misli. Kljub vsem miroljubnim govorom v nemškem državnem zboru, kljub vsem nemškim mirovnim notam nismo še nobene mirovne note dobili. Nemci morajo znati, da ne moremo brez naših naselbin skleniti miru. Za hrbtom naših zaveznikov se ne bomo pogajali o miru. Rusije ne pustimo na cedilu. Ne sklenemo miru, ki bi mu gotovo sledila vojska. Nemški kancler je rekel, da mednarodnega prava ni. Kadar se bo sklepalo o miru, se moramo spominjati te izjave. Narod, ki je postopal tako, se ne more priustiti k zvezi narodov. Pravega miru ni mogoče doseči, dokler Nemčija drži osvojenega ozemlja. Če bi zmagali Nemci, bi bile vse demokracije premagane. Le vojska dovede do miru.

Vmeščenje poljskega regentskega sveta.

„Dziennik Narodowy“ poroča iz Varšave, da se po slovesno vmeščenje regentskega sveta vršilo po ceremonijelu, kakor je bil v navadi v prejšnjih časih pri kronanju poljskih kraljev. V ta namen se je sestavil poseben intronacijski odbor, ki bo izdelal dotični ceremonijel. Kakor se čuje, se bo že prihodnje dni vršil razgovor poljskih škofov in zastopnikov poljske aristokracije.

Izpred sodišča.

„Cukrlkönig“ obsojen.

Dunaj, 26. oktobra. Pred okrajno sodnijo v Josefstadtu imel se je zagovarjati zaradi navijanja cen lastnik firme „Zum Zuckerkönig“ Ignac Haas. Obtožen je bil, da je koncem decembra 1916. l. do začetka februarja 1917. l. v raznih filijalkah slaščice z dobičkom od 28 do 55 procentov prodajal. Sodnik ga je obsodil na 60.000 kron denarne globe, oziroma na 10 dni zapora. Branitelj kakor državni pravdnik sta vložila priziv.

Obsojena roparska morilca.

Esseg, 26. oktobra. Sodnija je praktikanta Franca Tešner in Demetra Krestica, ki sta dne 28. septembra svinjsko trgovko Marijo Hoszu umorila in izropala, na 18, oziroma 16 let težke ječe. Smrtna obsodba

z ozirom na mladost morilcev ni mogla reči.

Razno.

Odlikovanje. Stražmojster g. Jožef Požun Ptuj sedaj na bojišču, bil je odlikovan s srebrnim zaslužnim križcem s krono na traku hrabrostne medalje. Kakor smo svoj čas poznali, bil je njegov brat, g. Emerich Požun, dunjski podčastnik, ki stoji že 4. leto na bojišču, že preje dvakrat z bronasto in enkrat s srebrno hrabrostno medaljo odlikovan. Oče beih junakov, g. c. kr. okrajni tajnik v Ptuj, Jožef Požun dobil je istotako med vojno že dva zlata zaslužna križca, zadnjega s krono na traku hrabrostne medalje. Pač vrla družina, kateri mora vsak patrijot prav iz srca čestitati!

Iz bojišča se nam piše: Jaz sem zdrav in se mi dobro godi. — Oto Arsenšek, K.I.-D. pekarija, vojna pošta št. 419.

Slov. Bistrica. Dne 31. oktobra praznoval je bivši slov. bistriški župan in dolgoletni želeni poslanec, častni občan mesta itd., Albert Stiger svoj 70. rojstni dan. Vrla mož spada med najboljše naprednjake na podnjem Stajerskem, Velike so njegove zasluge za mesto, okraj in deželo. Vedno je izstoval svoje najboljše sile za ljudstvo, za stajersko domovino. Tudi mi mu čestitamo njegovemu 70-letnici najpriskrebeje. Želimo mu, da bi nam bil še mnogo let ohranjen!

Vjeti železniški tatovi. Že dalje časa se ena progja Maribor-Ljubljana v lomilo plombarne železniške vozove in iz njih padlo sladkor, kavo, tobak, meso itd., v vrednosti večih tisočev kron. Zdaj se je tatove jelo v osehah kondukterja Simona Bednerka in vlakovodja Marka Šorn. Bednarška je aretiralo, ko je ravno ukradeno okajeno meso jedel.

Smrtni padec. Kleparski učenec Johan Kamp v Celju delal je na strehi neke hiše. Vkljub svarilo njegovega mojstra se ni ustil privezati. Nakrat je nesrečnež padel na streho. Prepeljali so ga nezvestnega v bolnišnico, kjer je kmalu nato na notranjih poškodbah umrl.

Pokopališče junakov v Sterntalu pri Ptuj. Pod daljnim bobnenjem kanonov od južno-zapadne fronte in pod salvami častne komandije vršilo se je dne 24. oktobra na vojaškem pokopališču taborišča Sterntal pri Ptuj pod knezskofu dr. Napotniku blagoslovenje nove pokopališke kapelice, pri katerem sta bila zastopana tudi nadvojvoda Evgen in vojaški poveljnik iz Gradca. Naprava tega dela zahvaliti je stajaciškemu poveljniku g. vitezu pl. Hüllendorfu. Umetno okinjane preskrbelo je moštvo tabora. Po cerkvenem blagoslovljenju obiskal je knezskof anjenje. Pri oficirski pojedini zaklical je poveljnik trikratni „hoch“ cesarju, se spominjal padlih junakov in se zahvalil vsem, ki so pri tem delu pomagali. S tem je bila ta lepa slavnost končana.

Poskus bega italijanskih letalcev. Iz Gradca se poroča: Ona dva italijanska letalna oficirja, ki sta se morala pred kratkim z letalom na zemljo spustiti in sta bila pri Arnfeldu prijeta, skušala sta te dni iz svojega taborišča ponoči zbežati. Ali danes jutraj že ni pri Judendorfu neki orožnik nanovo prišel. Bil je to slučajno ravno tisti orožnik, ki je oficirja svoj čas v Arnfeldu v Gradcu eskortiral. Tako je bila „svoboda“ italijanskih oficirjev prav kratka.

Grozna železniška nesreča. Pri skladiščih glavnega kolodvora v Gradcu došel je v nedeljo ob pol 10. uri zvečer iz juga neki transport vjetih Rusov, ki bi imel po prehranitvi naprej proti severu peljati. Vlak je stal v bližini skladišča in Rusi so bili že na poti proti barakam, kjer bi imeli večerjati. Nakrat je pridrdral z veliko hitrostjo dunajski osebni vlak št. 53. Vsled slabe razsvetljave in močnega dežja vlakovodja pač Rusov ni takoj opazil. Tako je zavozil vlak v gručo Rusov. Trije Rusi so bili takoj mrtvi; tretjega je vlekla mašina dalje časa seboj in so ga z odrezanimi nogami kot mrljica vun

dobili. Mnogo drugih Rusov je ležalo v svoji krvi na tleh. 11 Rusov je bilo težko ranjenih. Takoj došli zdravniki so imeli mnogo opraviti, kajti nesrečneži so bili grozovito razmesarjeni. Skupno je našlo pri tej nesreči 7 Rusov svojo smrt.

V laško vojno vjetništvo je prišel rez. oberlajtnant dr. Ludvik Pivko, profesor na državni gimnaziji v Mariboru.

Sv. Trojica Sl. gor. Piše se nam: V nedeljo dne 14. oktobra umrl je po mučni boleznici daleč okoli znani g. Kettisch Johan v Senarske. Pogreb se je vršil v terek, kjer so spremljevali tovariša k zadnjemu počitku, med drugim gasilno društvo in veteranci, katerih ud je rajni bil. Od vseh žrtev te vojske, je umrl prvi bojevalec tukajšnje fars, kate-rega ne skriva tuja tuja zemlja, prvi vseh naših tukaj, kateri je na vojnem bojišču obolel in v svoji domovini umrl. Bil je priljubljen in dober naprednjak, ter mu naj-bede zemljica lahka!

Vojaško mnenje. Neki vrli vojak, ki je bil dalje časa na fronti in se nahaja zdaj vsled bolezni v neki bolnišnici, nam piše: „Dragi „Štajerc“! V vsakem časopisu čitamo zdaj vedno o Slovencih, Hrvatih in Srbih, kakor pravijo: Jugoslovanih. Kako po nepotrebnem se borijo naši državni poslanci za združenje Jugoslovancev v eno bitje! Ali vedo ti državni poslanci, da bi naenkrat postali volki ovce? Dobro se spominjamo časov pred vojno, ko je vsak Srb smrtno sovražil vsacega Slovenca in Hrvata, ako je bil ta le dobri Avstrijec. Nam so Srbi vedno očitali, da smo „kuferasi“. Spominjamo se dobro, da je imel en srbski pes v Bosni pri Srbih več veljave, kakor en Slovenec, Horvat ali Muselman. Kazalo se je vsakemu, kdor ni bil Srb, pod nos „kuferas“ preko čuprije. Ali Srbi so imeli malo sreče s svojimi idejami. Istotako je bilo, kjer je sedel na stolu okrajnega glavarja Srb, gorje Avstrijcem. Zakaj so vžigali nekdanji Srbi hrvatske trobojnice itd? Dobro, ako so se poboljšali, veselili nas tukaj v fronti. Mi, ki se vsi enako bojujemo za svoje domove, hočemo pred vsem, ko se vrnemo, da bo kraljeval mir, mir med narodi. Zakaj se sovražiti? Jaz sem Slovenec in ostanem; ali kdo mi more braniti, da ne bi živil v slogi s svojimi sosedi, čeprav z Nemci ali Ogri, da ne bi govoril in ušil njihovega jezika? Imamo tukaj zaupanje, da bo naš dobri cesar podelil enake pravice vsem svojim narodom, ker vsi smo se enako borili za svoje domove in cesarja! Pri tem ni potrebno zmiraj sovražstva med Slovenci in Nemci itd., ker vsi služimo enemu cesarju. Kdor tega ne ve, naj pride k nam v fronto! Seve, narod, ki je povzročil toliko gorja, mora ostati pri napetih vzdah! W. F.

Samomer učenca. V Beljaku skočil je dne 22. p. m. iz lesenega mosta čez Dravo 1. 1901 rojeni frizerski učenec Jožef Popp. Nesrečnež je utonil. Zapustil je pismo, iz katerega je razvidno, da si je sam življenje vzela.

Tatovi. Iz Železne Kaplje se poroča: Orožniški stražmojster Jožef Krainer aretirale je več posestnikov, ki so prav izdatno kradli perutnino in žito. Nadalje je zaprl tatinsko družbo lesnih hlapcev, ki so v jeseni 22 tujih njiv „obiskali“ in okoli 300 kil krompirja pokradli.

Sedmo vojno odlikovanje. Kletarski mojster firme Pusitsch v Beljaku, ofic. nam. gosp. Petermaier dobil je tretjič srebrno hrabrostno medaljo. To je zdaj njegovo sedmo vojno odlikovanje. Čast temu koroškemu junaku!

Pariz za bodoči tujski promet. Pariški „La Matin“ poroča, da je poljedeljski minister o priliki obeda v Touring-klubu opozoril, naj se domači posestniki hotelov že sedaj začno pripravljati na bodoči tujski promet. Minister računa, da bo v bodočih treh letih po vojni prišlo v Francijo 3 milijone tujcev, ki bodo pustili v deželi približno 7 milijard.

Oderuhi na delu. Na Dunaju so zasledili veliko oderuhov, ki so zapleteni v verižno kupčijo; pri tem je prizadetih tudi večje število beguncev. Glavnega krivca trgovca Ignaca Hacker so zaprli.

Oblak se je utrgal v Mesini na Laškem in popolnoma preplaval mesto in polja. Ceste in železnice v vzhodni in zahodni smeri so pretrgane, na stotine hiš je porušenih. Sto in sto družin je brez strehe in brez hišnega orodja. Citronski vrtovi v okolici so pokriti z blatom in kamenjem skoro do vrh drevja.

Napad na odvetnika. Odvetnik dr. Maks Glück na Dunaju je vodil za lekarnarjevo soprogo Ano Mayer dolgotrajno civilno pravdo in jo izgubil. Te dni prišla je Ana Mayer v odvetnikovo pisarno in naperila proti dru. Glücku revolver, ki se pa ni hotel sprožiti, tako da ji je mogel odvetnik orožje iztrgati. Nato je Mayerjeva zgrabila železno kljuko za popravljanje ognja in udarila z njo odvetnika večkrat po glavi, potem pa zbežala iz pisarne.

Iz italijanske zbornice. K.-B. poroča iz Curia: V včerajšnji seji italijanske zbornice se je odpovedal poslanec Barzilai besedi. K proračunskemu provizoriju so govorili socialisti Graziadei, notranji minister Orlando in neodvisni poslanec Enrico Ferri, nakar je sklenila zbornica zaključiti splošne izjave k proračunskemu provizoriju. Graziadei je izjavil, da italijanski socialisti ne streme po posebnem miru, ampak, kar odgovarja njihovi naravi, po splošnem miru v najkrajšem času. Italijanska vojna bremena znašajo koncem tega meseca na temelju uradnih računov 40 milijard lir, torej dve tretjini celega narodnega premoženja. Vlada je napravila veliko napako, ko se je vmešala v vojsko, kajti takrat je računala, da bo vojska trajala samo tri mesece in bo stala 5 milijard, katere naj bi pokrili pozneje z davki Trst in Trient. Minister Orlando je govoril dolgo časa, da bi pobil kritike generalnega komisarja prehranjevalnega urada Canepa in več poslancev naperjenih proti njemu. Z ozirom na turinske revolte je zastopal stališče, da so šele v drugi vrsti politične in naperjene proti vojski in da je v resnici v Turinu, kakor tudi v Rimu, naplu, Cosenci Reggiu, Messina, Florenci po več dni in celo teden dni manjkalo kruha.

Perilo za naše vojake na bojišču. Od vsega pomanjkanja, ki ga mora vojak na bojnem polju prenašati, je pomanjkanje perila najbolj občutljivo. Nasprotno ne morejo vojaki prehladiti kopeli, zakaj kopel in z njo združena izmenjava perila je takorekoč povratek k človečnosti. Kakor znano, delimo svojo obleko v dve skupini; vrhno obleko in perilo. Perilo je v neposrednem stiku s kožo, pije pot ter hrani telo v čistosti. S tem prispeva največ k našemu zdravju. A ta lastnost perila ima tudi svoje meje. Trikotno in flanelino perilo usesava več potu in nesnage nego gosto in gladko perilo, volneno perilo zopet več kakor platneno in bombažovo blago. Ko je perilo nasičeno potu in nesnago, ne usesava več, ampak oddaja koži le nazaj, kar je prej od nje sprejemalo ter jo onečišča namesto očišča. Najpopolnejša kopel ima brez izmenjave perila samo malo časa trajajoč uspeh. Vsak civiliziran človek bi zlezel le z največjo nevoljo v umazano perilo. Pri daljši noči edinega perila na pohodih, v strelskih jarkih itd. pride perilo tudi v neposredni stik z nečistoto tal, od katerih se lahko nalezijo bolezni. Ko je perilo polno potu in druge nesnage, ne greje več s prvotno silo našega telesa. Če pa oddaja telo več toplote na zunaj, nas začne zebati, kar se vedno godi v umazanem perilu in in si tako nakopljemo bolezen. Ako je torej tkanina bolj ali manj zalepljena z razno nesnago, pada obseg zraka, ki se nahaja med kožo in perilom, in obleka manj greje. Ko se napije obleka vlažnosti, kar se godi tako od zunaj kakor od znotraj, se manjša obseg zraka in toplota obleke pade. Prepričana obleka se bolje prijemlje telesa nego suha, čista obleka, pride torej v tesnejši stik z našo kožo in mu vzame več toplote. Suho perilo hrani telesno toploto, mokro pa nam jo jemlje. Naj-

večja nevarnost preti s tem nogam, ki so posebno izpostavljene vlažnemu zraku in mrazu in imajo že to neugodnost, da niso toliko v stiku z zrakom kakor z zemljo, ki je dobra prevodnica toplote. Prehlajene noge so pa vzrok raznim boleznim, ki jih nazivljemo katar ali revmatizem. Če preskrbimo zadostno perila našim vojakom, skrbimo za njih zdravje, za zdravje celega naroda in za blagor naše domovine.

Gospodarske.

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi z zaznamovani zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 2. novembra: Deutschlandsberg**; Breitenfeld, okr. Feldbach; Sv. Vid a. Vogau**, okr. Lipnica; Vitanje**, okr. Konjice; Gradec (za klavno živino); Rogatec (svinjski sejem).

Dne 3. novembra: St. Oswald**, okr. Oberzeiring; Pišcece**, okraj Brežice (svinjski sejem).

Dne 4. novembra: Stein ob Anizi*, okr. Gröbming; Konjice*; St. Pavel pri Preboldu*, okr. Celje.

Dne 6. novembra: Knittelfeld**, Wundschuh** okr. Gradec okolica; Ligest**, okr. Voitsberg; Brežice**; Sv. Magdalena, okr. Hartberg; Sv. Lenart v Slov. Goricah**, Sv. Vid pri Ptuj**; Feldbach**; Stainach**, okr. Irđning; Pichel, okr. Bruck; Sv. Johann**, okraj Arvež; Wolfsberg**, okr. Wildon; Nova Cerkev**, okraj Celje*; Ormož (svinjski sejem); Radgona*.

Dne 7. novembra: Luče (za drobno živino), okr. Arvež; (Imeno (za klavno živino), okr. Kozje.

Jesensko pregledovanje in prezimljenje čebel.

Koncem julija je glavna paša končana. Približajmo se nekoliko čebelarjem in opazujemo njih življenje in bitje. Dasi je glavna paša minula, vendar še nudijo ob vlažno toplem vremenu marsikatero cvetle na polju in v gozdu strdi, katera pa ne pomnožuje več zaloge, ampak služi samo za vsakdanjo potrebo. Vajnejša je bera cvetnega prahu, katerega nanosijo čebele kot zalogo za prehrano zalege v prihodnji spomladi. Ako pregledujemo zalego v panjih, najdemo, da se je znatno skrčila in se nahaja le še v malih ploščinah. Tudi število čebel pojema, pred vsem zginejo trojce (razun pri drugih družinah brez matice). Nasprotno pa raste število sovražnikov, ki hlepijo po medenem zakladu, tako ose, ropne čebele, smrtoglavci, pa tudi voščeni molji, strizevke (škarjice), pajki itd.

Žitje naših čebel se polagoma omeji v notranjost panja; oddaljene zaloge se prenesejo v zimski stan; razpoke v stanovanju in spranje pri okencih se zadelajo z lepljivo smolo, celo letalna luknja se zoži.

Čebela se pripravlja na zimsko spanje in opominja nas čebelarje na

Jesensko pregledovanje

na natančno preiskanje panjev in na prezimljenje čebel-skih družin.

Po leti se je lahko pečati s čebelorejo, razvijajo se same, če je le količjak strdi, ne da bi nam bilo treba dosti pomagati. Drugače je pa po zimi. Ena sama huda zima vtegne vničiti blagodar večih poljetij. Kaj pomaga, če čebelice po leti še tako marljivo zbirajo in nemarni čebelar jih pa pusti, da po zimi zmurnejo ali jim pa da en funt premalo strdi, da družina kratko pred prvo pašo lakote pogine ali pa tako oslabi, da prve paše izrabiti ne more. Izkušeni umni čebelarji smatrajo ravnanje s čebelami po zimi za najvažnejše delo in trdi se, da je ta posel podlaga čebeloreji.

Na kaj ta treba paziti pri prezimljenju?

1. Prezimuj le močne in zdrave družine! Močna družina prestane zimo lažje nego slaba. Zdržavanje krepkih družin je ceneje nego bornih. Slabičji rabijo več hrane in se hitreje loti griža.

Ker je pridelek čebel odvisen od njih razvoja v spomladi in se zamorejo le močne družine razviti pravčasno in izrabiti darove zgodnje spomladi in sicer oboje v večji meri nego je to mogoče slabim družinam, pričakovati je le od močnih družin obilo strdi.

Zdrži slabe družine z onimi, ki nimajo matic. Skušaj mlade čebele v zimo spraviti.

2. Prezimuj le močne družine z mladimi rodnicami maticami! Za prosep družine v prihodnjem letu je treba mlade rodne matice. Vsaka matica ni dobra. Merodajna ni zunanja oblika, velikost ali barva, tudi ne starost maticina, ampak le stanje zalege (zaprti brez lukn). Za drugoletni razvoj je potrebno, da nalezje matica s polno močjo zalege.

3. Prezimuj male zadnje roje v strdenem prostoru močne družine, da imaš na razpolago rezerve.

4. Preskrbi oružje z obilno in dobro hrano. Vsaka družina imej 10 do 15 kilogramov hrane v zalogi,

ki obstoji iz nad zalego se nahajajoče strdi in sladkorja. Obdrži tudi napolnjenega to pokritega satovja za nadomestno hrano v spomladi.

Približna poraba po zapiskih Wagesstocka je:

oktobra	3	do	4	funte
novembra	1	„	2	lunta
decembra	1	„	2	„
januarja	1	„	2	„
februarja	2	„	3	funte
marca	3	„	4	„
aprila	4	„	6	luntov.

5. Obesi satovje tako, da ne bo vmes prostora in da ga čebele lahko dosežejo.

6. Pripravi velikost prostora za prezimljenje primerno jakosti družine in skrb, da prihaja dosti zraka skozi letalno luknjo.

7. Preskrbi prav topel ulnjak, da ne bo čebel trpilo hudi zunanji mraz.

8. Skrbi za mir.

Mitt. f. Vorarlberg.

Zadnji telegrami.

Avstrijsko uradno poročilo od srede.

K.-B. Dunaj, 31. oktobra. Uradno se danes razglasa:

Italijansko bojišče. Zvezne armade feldmaršala nadvojvode Evgena silijo v gorovju najzgorajšnjega Tagliamenta in v benečanski ravnini po načrtu naprej.

Šef generalštaba.

200.000 mož vjetih!

Poročila pravijo, da je že 200 tisoč Italijanov vjetih.

Palmanova zasedena.

K.-B. Dunaj, 31. oktobra. Naše armade se bližajo pod uspešnimi boji z italijanskimi četami Tagliamentu. Palmanova je bila včeraj zasedena. Število vjetih presega 120.000 mož, kanonov pa 1000.

Vsa Primorska in Koroška protsa.

Vlada je dobila od šefa našega generalštaba brzojav: „Vsa Primorska in Koroška je od sovražne invazije prosta. Velike pokrajine sovražne zemlje so v naši roki! Nadaljevanje uspehov obljublja nove uspehe.“

Loterijske številke.

Gradec, 24. oktobra 1917: 4, 65, 62, 9, 72.
Trst, 31. oktobra 1917: 51, 16, 76, 60, 21

Razširjajte in čitajte „Štajerca“!

Prostovoljna sodnijska dražba posestva.

Po naprošbi dedičev po g. Jakobu Vrunker se bode od c. kr. okrajne sodnije v Ptuj, odd. VII, k zapuščini spadajoče nepremičnine e. št. 4 in 110 k. o. Vareja javno razprodalo.

Iste obstojijo iz 96 ar 89 m² travnika; 1 ha 00 ar 05 m² sadonosnika; 3 ha 84 ar 06 m² paše; 5 ha 83 ar 96 m² gozda in stanovanj ter gospodarskih poslopj v razmerju 1 55 m² skupno s prešo za mošt; skupaj torej 11 ha 71 ar 42 m².

Izključna cena znaša K 10255-52.

Dražba se vrši v pondeljke, dne 12. novembra 1917 ob 9. uri dopoldne na lici mesta v Vareji št. 3.

Ponudbe pot izključno ceno se ne sprejmejo. Prodajalci so si obdržali, da izjavijo tekom 8 dneh, ako odklonijo razprodajo. Na zemljišču zavarovanim upnikom ostanejo njih rubežne pravice brez ozira na prodajalno ceno obdržane.

Potem se vrši ravnotam prostovoljna razprodaja v zapuščino spadajoče premočnine. Inventurni in civilni protokoli, pogoji o dobah in kraju plačila zamorejo se vpogledati pri c. k. notarju Francu Strafella med uradnimi urami.

C. k. okrajna sodnija v Ptuj,
oddelek VII,

dne 10. oktobra 1917.

Ženske pomožne moči pri armadi.

Uporaba ženskih pomožnih sil pri armadi je imela tako dobre uspehe, da se namerava ta akcija v velikem obsegu nadaljevati. V to svrhu je armadna uprava izdelala nove bistveno izboljšane pogoje za nastanjanje ženskih moči pri armadi, ki olajšujejo tudi ženam in dekletom onih stanov, ki so bili do sedaj manj potrebni preskrbe, sklep potegovati se za tako mesto. Ne glede na plačo se jim priznavao glede prehrane, stanovanja, obleke, zdravniške pomoči, dopustov in potovalnih stroškov mnoge prednosti, ki so zvezane ravno le s pripadnostjo k armadi na bojišču, dasiravno se seveda ne porabljajo na bojišču samem, marveč daleč za fronto, kjer so nevarnostim vojne skoraj ravno tako malo izpostavljene, kakor v zaledju. Pri tem je še se malo pripomniti, da bi se vpoštevala tudi eventualna želja po uporabi v bolj spredaj ležečem pasu.

Uporabljajo se pa ženske moči kot tehnične pomočnike v laboratorijih in ambulatorijih, kot pisarniške moči, kot strežnice, gospodinje in kuhinjske osebe, kot pomožne delavke, kakor krojačice, šivilje, pralke, peki, kot natakarike, ali kot pomožne osebe za ordonanco in navadno domačo službo. Zlasti v sanitetnih zavodih, pisarnah, kinematografih na bojiščih, pri poštah in drugod bi mogle biti nastavljene še številne žene.

Glede plače, prehrane in stanovanja veljajo za posamezne kategorije tele določbe:

a) Pisarniške moči II. razreda, to so kvalificirane moči, kakor perfektne strojepestke, stenografke, stereotipistke i. dr.: mesečno 200 K, če to zahtevajo, prehrano in stanovanje enako, kakor častniki in vojaški uradniki. Ker obstojajo častniške kuhinje, smejo dobivati hrano od tam. Za prehrano se zaračuna mesečno samo 40 K, za stanovanje nič, velja pa glede stanovanja, da dobe če le mogoče, vsaj dve nastavljenci po eno sobo.

b) Pisarniške moči II. razreda, to so delavne moči brez dosedanje prakse ali merodajnega znanja: mesečno 160 K; prehrana in stanovanje, kakor pod a).

c) Tehnične pomočnice za laboratorije in ambulatorije: mesečno 160 kron; hrana in stanovanje, kakor pod a).

d) Pomožne strežnice: dnevna 2 K, hrana in stanovanje zastoj; pri posebni porabnosti se dnevna zviša do 3 kron.

f) Gospodinje-voditeljice: Mesečno 100 do 120 K, hrana in stanovanje.

g) Kuharice in drugo kuhinjsko osebje: V kraju običajna plača in erarična hrana; če zahteva stanovanje, — kakor za moštvo.

h) Vse drugo pomožno osebje: V kraju navadne plače; če zahtevajo, stanovanje, kakor moštvo.

Kjer to dopuščajo okoliščine, se ustanove za žensko pomožno osebje, ki nimajo erarične hrane, posebne kantine v lastni režiji in brez namena dobička, kjer dobe po lastnem okusu in po lastni želji dobro in ceno hrano proti plačilu.

Poleg tega uživajo vse kategorije armadi na bojišču dodeljenih ženskih pomožnih moči še tele obljave:

Pravico imajo do erarične obleke in obutvi. V slučaju obolenja jim pristaja za dva meseca brezplačno zdravljenje v vojaški bolnišnici, dovoljeno jim je tudi zdravljenje v zobozdravniških in popravljanje v zobotehničnih laboratorijih po veljavnih cenah.

Dopusti brez posebne utemeljitve se dovoljujejo pisarniškim močem, strežnicam, tehničnim pomočnicam in voditeljicam gospodinjstev vsakih 6 mesecev do 14 dni (ne všteti pot tja in nazaj), dopusti iz zdravstvenih ozirav se dovoljujejo, če treba, do dveh mesecev, nadalje se vsem ženskimi pomožnim močem od slučaja do slučaja dovoljujejo dopusti v nujnih rodbinskih zadevah do 8 dni.

Povračilo potnih stroškov se da za potovanje iz kraja, kjer stanujejo, potem pri dopustih brez posebne utemeljitve in iz zdravstvenih ozirav, kakor tudi pri odpustu brez lastne krivde in pri odpustu na lastno prošnjo, če je bila ženska moč najmanj 4 mesece v službi. Pri tem gre vsem pisarniškim močem, tehničnim pomočnicam, voditeljicam gospodinjstev in strežnicam pri železniških vožnjah II. razred, vsem drugim pomožnim močem pa III. razred.

Glede drugih pogojev za nastavljenje (8 do 10 urnega delavnega časa najnižja starost 16 oziroma 20 let, najvišja starost za pisarniške moči 40 let itd.) se napram prejšnjim objavam ni nič izpremenilo.

Da se omogoči vsaki prosilki za službo razpršiti morda obstoječe dvome po ustenih informacijah, so se poleg vsega ustanovili še informacijski uradi, in sicer:

a) pri c. in kr. vojaškem poveljstvu v Gradcu, Schönaugasse 17, II. nadstropje, ure za informacije od 9. dopoldne do 1. opoldne,

b) pri c. in kr. etapnem štacijskem poveljništvu v Mariboru;
c) pri c. in kr. etapnem štacijskem poveljništvu v Ljubljani;
d) pri c. in kr. zbirališču v Ljubljani, Spodnja Roka v ljudski šoli.

Informacije se dajejo v vseh treh nazadnje imenovanih uradih ves uradni čas.

Ta informacijska mesta dajejo na vprašanja posnili, sprejemajo prošnje za sprejem, presojajo posebne želje prosilke ter v slučaju potrebe preskrbujejo potrebne potne dokumente.

Prošnje je vlagati pri enem izmed zgoraj imenovanih štirih informacijskih uradov s pošto ali osebno. Prošnje prosilke za pisarniško službo morajo biti lastno pisane ter morajo vsebovati: ime in priimek, rojstno date, domovinsko pripadnost, veroizpoved, znanje jezika, stan (ali vdova ali sirota in po kom), nazivni naslov in zaželeno službo. Prošnjam je priložiti tudi izdane šolske spričevalo in spričevalo o službeni sposobnosti, ki se po pregledanju vrne, zdravniški izvid o telesni fizični sposobnosti prosilke in od politične oblasti izdano pravno spričevalo. Vse druge prošnje morajo ustnetno ali pismeno s predložitvijo zgoraj imenovanih spričeval in izvidov priložiti za sprejem pri imenovanih informacijskih uradih. Vsekakor se mora v prošnji natančno navesti služba, ki jo prosilka želi. Prošnja se samo ob sebi, da se prošnja pošlje na o navedenih zgoraj imenovanih informacijskih uradov, ki je najbližji stanovališču prosilke. Pismene prošnje morajo biti skovane.

Firniže, lake, šelake, oljate barve, tudi stanke, kupuje fabrika barv, Percholdsdorf pri Dunaju.

Gostilna
Pol ure od postaje Poljčan ležeča, z 4 orali zemlje in z inventarjem se prodaja. Več se izve pri lastniku A. W. Mariboru Parkstr. 18 ali pa pri g. Geuer v Poljčanah.

Ali imate kontrolno blagajno za prodati? Potem se obrnite v svrhu prodaje le na National-Register Kassen G. m. b. H. Wien VII, Siebensterngasse 3.

Električna luč brez baterije! Zna eksportna firma Böhnel, Dunaj IV., Margaretenstr. 27/51, prinaša novo električno Dynamo žepno svetilko, ki zamore spremeniti v industrijsko žepno svetilko z baterijami. Pri tej svetilki pride s svetilko v delo, ki daje električni tok za svetilko in s tem lepo, belo svetlobo. Cenejša kakor vsaka druga žepna svetilka, ker odpade nadomestilo baterij. Gori kolikor časa se hoče brez pešanja. Cena znaša K 30.—. Katalog proti v pošiljanju K 150.

Več delavcev
za izdelovanje kurilnih drv sprejme Anton Martschitsch, usnjarski mojster v Slov. Bistrici. Tudi jim plača za meterski klafter 28 K. Skrbni se tudi za oskrbo in čevlje.

Za mlekarstvo gospodarstvo
se 2—3 pridnih delavskih moči, ki znajo tudi molziti, proti dobremu plačilu sprejme. Vstop takoj. Vprašanja na gospo Marijo Lininger v Mariboru.

Inzerati
„Štajerca“
imajo vsled velike razširjenosti najboljši uspeh.
Sprejemajo se:
v Ptuju pri upravi lista;
v Celju pri gosp. Fritz Rasch;
v Mariboru pri g. Rud. Gaisser.

Najboljši uspeh
Najmanjša cena!

»Štajerca« posreduje nakupe in prodaje posestev, hiš, blaga, posreduje službe vsake vrste itd. Inzerati v »Štajercu« se sprejemajo v slovenskem, nemškem ali obeh jezikih.

Hiša
z 3 njivami v bližini Ptuja se zaradi starosti poceni proda. Vprašanja na gospo Marijo Čihal, Spodnja Hajdina 64 pri Ptuju.

„Asanol“
ma presenetljiv uspeh pri pokončanju žoharjev (zakon. varovan) ščurkov, mravelj itd. 1 zavojček stane 1 krono.

„Št. Valentinov redilni prašek za prašiče“
je edino uspešen pri prebavi krme, zaradi tega izredno redi meso in toliščo. 1 zavoj stane 1 krono. Naroča se pri Josip Berdajs, Ljubljana, Zelnarska ulica 18. Po pošti se pošilja najmanj 6 zavojčkov.

Viničar
s kolikor mogoče mnogimi delavskimi močmi se sprejme pod jako ugodnimi pogoji. Vprašanja na upravo tega lista.

Mestna posredovalnica
(Wohnung- und Dienstvermittlung)

službe, učence, stanovanja in posestva v Ptuju
izvršuje vse vrste posredovanja najhitreje. Vprašanja na pojasnila v mestni stražnici (rotovž)

Čez 1.000.000 mojih ročnih šil
v rabi. Praktično orodje za vsakogar za lastno kranje usnjatih stvari, oprem, jermenov, čevljev, pihalnikov, jader, vreč, vozniht itd. Važno za vojake. Naprej-prodajalci rabat. Cena kompletnega šila pri naprej-plačilu K 450 in pri povzetju K 480. Na boljše le pri naprej-plačilu. P. E. Lachmann, Dunaj IX, Mosergasse 3, Abt. 113.

Viničar z družino
se sprejme za Ottenberg, občina Grušakgora v Haložah, pri gospej Ani Leskoschegg.

Kdor hoče svoje posestvo ali obrt na Dunaju ali provinci hitro in diskretno prodati, naj se obrne na Handelsverkehrszeitung „HAVEG“, Wien, I. Giselstrasse 5, telefon interurban 8275.
in naj zahteva v svrhu ogleda ter informacije brezplačni obisk našega strokovnega uradnika.

Plavi druk
fabrika plavega druka J. Pinteritsch Velikovec na Koroškem.
Bogata izbira vzorcev na razpolago. Grobo ali neplajhano ter napol volneno platno (ras), gladko-barvno, plavo, zeleno, rjavno, sivo.

Učenec
16—17 let star, sprejme se na tri leta. Dobi celo oskrbo ter obleko v hiši. Anton Martschitsch, usnjarstvo, Slov. Bistrica.

Kohnsteinovo nadomestilo čaja z rumskim ali citronskim okusom. Zadostuje 1 kg moje esence za 400 čaš izbornega čajnega nadomestila. Cena 1 kg K 28.—. Razpošiljatev z nadomestilom po povzetju od 1 kg naprej. Fabrika St. H. Kohnstein, Königsfeld pri Brnu.

Viničar
z večjo družino, se sprejme pri graščinskemu oskrbnistvu Jožef pl. Kiepack, Križevci na Hrvatskem.

Novi kažipot za bolnike!

Spisal sem spis, da v njem milijonom trpečih edino mogočo pot k ozdravljenju pokazem. Ta kažipot ne stane niti vinarja in se vsakomur, ki se čuti bolanega, slabotnega, obupanega, zastoj dopošlje. Moj spis je rezultat 50-letnega mišljenja in študija, vsebuje svoto bogate, praktične izkušnje in mnogo dokazov odličnih znastvenih mož.

Kdor se hoče rešiti,
naj se podvrže mojemu nauku, ki je že mnogim tisočem pomagal. Naj je bolezen nastala vsled skrbi, žalosti, prevlekega napora, naj je bila povzročena vsled

lahkomiselnosti in nezmernosti,
vsem žalostnim, za delo in na volji slabotnim ljudem pokažem znatveno in naravno pot k ozdravljenju od živčnih bolezni, pomanjkanja spanja, neveselja do dela, duševne in telesne slabosti, trganja v udih, glavobola, motenja v želodcu in prebavi ter mnogo drugih bolezni.

Pišite še danes karto in zahtevajte zastoj in franko

moj kažipot!
Naslovite karto na adresu:
E. Pasternack, Berlin, N.-O., Michaelkirchplatz 13, Abt. 473.

Išče se
v bližini Celja v najem z gostilno ali brez nje posestvo oz. hiša z nekaj zemlje tudi v zakup ali gostilna v najem ali na račun. Prevzame se tudi v majerijo ali gospodinjstvo. Naslov pove uprava „Štajerca“.

Priden čevljarski pomočnik
se takoj sprejme proti dobri plači, s hrano in stanovanjem. Sprejme se tudi en učenec pri Josef Čas, čevljarski mojster v Slov.-Gradcu, Štajersko.

Oglje
v vsaki množini se kupi proti takojšnemu plačilu. Ponudbe naj se pošljejo na H. Killer, Dunaj V., Kettenbrückengasse 7.

Majer
se sprejme z 1 do 5 delavskih moči. Razven zemlje in vrta za zelenjavo dobi 4—5 litrov mleka, drva za kurjavo ter 6 do 700 kron plače, za gotova dela pa 80 vin. dnevne plače poleti, 70 vin. pa pozimi. Richard Ogrisek, Sturmberg bei Marburg, Post Pöbnitz.

